

دستور

کنگرہ جادوی ایالات متحدہ آمریکا (ماکوزا)

نوشتہ جی. کی. رولینگ

ترجمہ امین بہرہ مند

خاستگاه

کنگره جادویی ایالات متحده آمریکا که به اختصار ماکوزا^۱ نامیده می‌شود، در سال ۱۶۹۳ و پس از تصویب قانون بین‌المللی رازداری ایجاد شد. جادوگران سراسر دنیا به نقطه‌ای رسیده بودند که تصور می‌کردند اگر سازمانی زیرزمینی با ساختار مخصوص به خود داشته باشند که بتواند مشکلاتشان را رفع کند، زندگی شادتر و آزادانه‌تری خواهند داشت. این احساس به طور خاص در آمریکا و پس از محاکمه ساحره‌های سیلیم^۲ به شدت قوی بود.

ماکوزا بر اساس مدلی بنا شد که شورای عالی جادوگران بریتانیا پیش از آن وزارت سحر و جادو را بنا کرده بود. نمایندگان از مجامع جادویی سراسر آمریکا شمالی برای حضور در ماکوزا انتخاب شدند تا قوانینی تصویب کنند که هم بر جامعه جادوگری آمریکا نظارت کند و هم از آن محافظت نماید.

هدف اولیه ماکوزا پاکسازی قاره آمریکا از دست پویندگان^۳ بود. پویندگان افرادی از جامعه جادوگری بودند که هموعان جادویی خود را به دلیل منافع شخصی شکار می‌کردند. دومین مانع بزرگ اجرای قوانین ماکوزا جادوگران تبهکاری بودند که پس از کشف قاره آمریکا از اروپا و نواحی دورتر، به دلیل نبود قانون اجرایی منظم در آمریکا بر خلاف کشورهایشان، به این قاره فرار کرده بودند.

اولین رئیس ماکوزا، یوشیا جکسون^۴، جادوگری جنگجو بود که از طرف نمایندگان مجامع مختلف آمریکا به این سمت منصوب شد. آن‌ها او را به اندازه کافی قوی می‌دانستند که بتواند از پس سختی‌های دوران پس از محاکمه ساحره‌های سیلیم بر بیاید.

در سال‌های اولیه، ماکوزا هیچ مکان ثابتی نداشت و جلسات برای پیشگیری از کشف توسط بی جادوها^۵ در محل‌های مختلفی برگزار می‌شد.

^۱ MACUSA

^۲ برای کسب جزئیات بیشتر از این واقعه تاریخی، نوشته [تاریخ جادوگری در آمریکای شمالی: قرن هفدهم و پس از آن](#) با ترجمه حسین غریبی را مطالعه کنید. م.

^۳ Scourers

^۴ Josiah Jackson

^۵ No-Maj عبارتتی که مردم آمریکا برای اشاره به مشنگ‌ها استفاده می‌کنند. م.

اجرای قانون

اولین اولویت جکسون استخدام و تربیت کارآگاهان بود. نام داوطلبان اولیه برای کارآگاهی در تاریخ جادوگری ایالات متحده جایگاه خاصی دارد. تعداد آن‌ها کم و چالشی که با آن رو به رو بودند بسیار بزرگ بود و آن‌ها می‌دانستند که با قبول این شغل ممکن است جان خود را از دست بدهند. از آن زمان فرزندان و نوادگان این جادوگران و ساحره‌ها احترام خاصی در جامعه آمریکا کسب کردند. نام دوازده کارآگاه اولیه آمریکا از این قرار است:

ویلهلم فیشر^۶

تئودور فونتین^۷

گاندولفس گریوز^۸

رابرت گریمسیچ^۹

مری جانسی^{۱۰}

کارلوس لوپز^{۱۱}

مانگو مک‌داف^{۱۲}

کورمک اُبراین^{۱۳}

آبراهام پاتر^{۱۴}

برسلد راش^{۱۵}

⁶ Wilhelm Fischer

⁷ Theodard Fontaine

⁸ Gondulphus Graves

⁹ Robert Grimsditch

¹⁰ Mary Jauncey

¹¹ Carlos Lopez

¹² Mungo MacDuff

¹³ Cormac O'Brien

¹⁴ Abraham Potter

¹⁵ Berthilde Roche

هلموت ویز^{۱۶}

چریتی ویکینسون^{۱۷}

از بین این دوازده نفر تنها دو نفر توانستند به سنین پیری برسند: چریتی ویکینسون، که تبدیل به سومین رئیس ماکوزا شد، و تئودور فونتین، که یکی از نوادگان او، اجیلبرت^{۱۸}، هم‌اکنون ریاست مدرسه علوم و فنون جادوگری ایلورمورنی^{۱۹} را بر عهده دارد. از بین این دوازده نفر باید به گاندولفس گریوز، که خانواده‌اش نقش مهمی در سیاست‌های جادوگری جامعه آمریکا داشتند، و آبراهام پاتر، که نسبت فامیل دور او با هری پاتر مشهور بعدها توسط شجره شناسان کنجکاو کشف شد، اشاره کرد.

¹⁶ Helmut Weiss

¹⁷ Charity Wilkinson

¹⁸ Agilbert

¹⁹ برای کسب اطلاعات بیشتر، نوشته [مدرسه علوم و فنون جادوگری ایلورمورنی](#) را با ترجمه حسین غریبی مطالعه کنید. م.

چالش‌ها

آمریکا همچنان یکی از خصمانه‌ترین محیط‌ها را برای مردم جادویی داشت و علت آن نوادگان پویندگان بودند که کاملاً در میان جوامع بی جادو مخفی شدند و تردید و بدگمانی نسبت به جادو را زنده نگه داشتند. بر خلاف بسیاری از کشورهای غربی، هیچ همکاری بین دولت بی جادوها با ماکوزا وجود نداشت.

در ابتدا عمارت جادو شده‌ای در کوه‌های آپالاچی^{۲۰} به عنوان مقر اصلی ماکوزا بنا شد، اما در گذر زمان و پس از رشد تجمع در شهرها، این مکان به محلی نامناسب از نظر دسترسی تبدیل شد. در سال ۱۷۶۰، مقر اصلی ماکوزا به خانه مجلل و پر زرق و برق رئیس تورنتون هارکاوی^{۲۱} در شهر ویلیامزبرگ ایالت ویرجینیا منتقل شد. مانند بسیاری از مردم، هارکاوی نیز اهل نگهداری کراپ^{۲۲} بود. کراپ سگی است که شباهت زیادی به سگ‌های شکاری جک راسل دارد و تنها تفاوت این دو در دم چند شاخه‌ی کراپ است. کراپ وفاداری شدیدی نسبت به جادوگران و برخورد وحشیانه نسبت به مردم غیر جادویی دارد. متأسفانه کراپ‌های رئیس هارکاوی به تعدادی از بی جادوهای محلی حمله‌ور شدند به طوری که قربانیان تا ۴۸ ساعت بعد فقط می‌توانستند واق واق کنند. این نقض قانون رازداری باعث شد که هارکاوی با رسوایی از ماکوزا خارج شود. (احتمالاً این موضوع بی ارتباط با آن نیست که شهر ویلیامزبرگ اولین شهر در ایالات متحده بود که بیمارستان اختصاصی بیماران روانی داشت. مشاهده اتفاقات عجیب اطراف محل اقامت رئیس هارکاوی برای هیچ عقل سالم بی جادویی قابل قبول نبود.)

ماکوزا به بالتیمور منتقل شد که خانه رئیس آبل فلمینگ^{۲۳} در آن شهر قرار داشت. اما پس از انقلاب آمریکا ماکوزا احساس ناامنی کرد و به قصد واشنگتن، بالتیمور را ترک کرد.

در واشنگتن بود که رئیس الیزابت مک‌گیلیگودی^{۲۴} در سال ۱۷۷۷ ریاست مناظره وطن یا هم نوع؟ را بر عهده گرفت. هزاران ساحره و جادوگر از سراسر آمریکا برای شرکت در این جلسه

²⁰ رشته کوهی در شرق ایالات متحده آمریکا. م. Appalachian Mountains

²¹ Thornton Harkaway

²² Crup

²³ Able Fleming

²⁴ Elizabeth McGilliguddy

فوق‌العاده به ماکوزا آمدند به طوری که سالن بزرگ جلسات برای جا دادن تمامی آن‌ها به کمک جادو افزایش ظرفیت یافت. موضوع بحث این بود: جامعه جادویی باید به کشوری که در آن خانه‌هایشان را ساخته‌اند وفادارتر باشد یا به جامعه جهانی مخفی جادوگری؟ آیا آن‌ها از نظر اخلاقی باید به بی‌جادوهای آمریکایی در جنگ استقلال مقابل مشنگ‌های بریتانیایی ملحق می‌شدند؟ یا اینکه خیلی ساده بگویند این جنگ آن‌ها نیست؟

بحث در دفاع یا ضد مداخله در جنگ ادامه پیدا کرد و تبدیل به جنجالی تمام عیار شد. موافقان مداخله می‌گفتند که آن‌ها می‌توانند جان خود را حفظ کنند و مخالفان مداخله می‌گفتند که جادوگران با حضور در نبرد امنیت خود را از بین می‌برند. پیامی به وزارت سحر و جادو در لندن فرستاده شد و پرسیده شد که آیا آن‌ها در این جنگ مداخله می‌کنند یا خیر. پیام کوتاهی دریافت شد: «در این مورد کاری نمی‌کنیم». پاسخ مشهور مک‌گیلیگودی از آن هم کوتاه‌تر بود: «هر کار می‌خواهید بکنید». گرچه ساحره‌ها و جادوگران آمریکایی به صورت رسمی وارد نبرد نشدند، اما موارد زیادی از دخالت آن‌ها برای حفاظت از همسایگان بی‌جادویشان دیده شد. همچنین جامعه جادوگری همراه با مردم آمریکا روز استقلال را جشن گرفت.

یکی از مشهورترین قوانین جادویی آمریکا در سال ۱۷۹۰ تصویب شد، زمانی که ماکوزا حکم به تفکیک کامل جامعه جادوگری از جامعه بی‌جادوها داد. قانون رپاپورت^{۲۵}، که نام آن از نام رئیس امیلی رپاپورت^{۲۶} گرفته شده است، در پی یکی از جدی‌ترین نقض‌های قانون بین‌المللی رازداری تصویب شد. ماجرا به نقض رازداری دختر حافظ خزانه و دراگوت^{۲۷} ماکوزا و یکی از نوادگان پویندگان بر می‌گردد که تقریباً ماهیت دنیای جادویی را افشا کرد.^{۲۸} پس از تصویب قانون رپاپورت هرگونه رابطه دوستی و یا ازدواج بین جادوگران و بی‌جادوها به طور کامل در ایالات متحده ممنوع شد.

مقر اصلی ماکوزا تا سال ۱۸۹۲ در واشنگتن باقی ماند اما در آن سال به علت افزایش قابل توجه جمعیت پاکنده‌ها، نقض امنیتی دیگری برای مقر ماکوزا بوجود آمد. تاریخ‌شناسان تقصیر اصلی

²⁵ Rappaport's Law

²⁶ Emily Rappaport

^{۲۷} دراگوت نام واحد پولی جادویی آمریکاست و حافظ خزانه و دراگوت معادل وزیر خزانه‌داری وزارت سحر و جادوی بریتانیاست. م.

^{۲۸} برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد این ماجرا، نوشته [قانون رپاپورت](#) را با ترجمه حسین غریبی مطالعه کنید. م.

شورش پاگنده‌ها را بر گردن ایرن نیداندر^{۲۹}، رئیس بخش محافظت از گونه‌ها جادویی می‌اندازند. آن‌ها می‌گویند بخشی از وظیفه او علاوه بر محافظت از گونه‌های جادویی، حمله کردن به هر پاگنده‌ای بود که از خط قرمز پای خود را فراتر بگذارد [که در این وظیفه سهل‌انگاری کرد] رسیدن پاگنده‌های شورشی به واشنگتن، ماکوزا را مجبور به اجرای افسون‌های فراموشی بی‌شمار کرد و خسارت بزرگی به مقر این سازمان وارد شد.

ماکوزا به پناهگاهی تازه نیاز داشت و پس از چندین سال، جادوگران توانستند به تیم ساخت و ساز یکی از ساختمان‌های جدید نیویورک نفوذ کنند. در آن زمان ساختمان وول ورث^{۳۰} کامل شد و هم بی‌جادوها می‌توانستند از آن استفاده کنند و اگر ورد درست خوانده می‌شد، شما را به فضای مخصوص جادوگران منتقل می‌کرد. تنها نشانه خارجی از مقر مخفی جدید ماکوزا، علامت جغدی بود که بر در ورودی حک شده بود.

²⁹ Irene Kneedander

³⁰ Woolworth

ماکوزا در دهه ۱۹۲۰

همانند سایر دولت‌ها، بخش اجرای قوانین جادویی بزرگترین بخش ماکوزا است. طی دهه ۱۹۲۰ قانون ریپورت همچنان در حال اجرا بود و چند بخش از ماکوزا هیچ همتایی در وزارت سحر و جادو نداشت. برای مثال زیر بخشی که در ارتباط با روابط برادرانه جادوگران و بی جادوها ایجاد شده بود و یا بخشی که وظیفه بررسی و تایید اجازه‌نامه حمل چوب دستی را بر عهده داشت. در آن زمان همه مردم جادویی آمریکا، چه مسافر و چه شهروند، باید این مجوز را با خود همراه می‌داشتند.

یکی از تفاوت‌های بارز بین دولت‌های جادوگری در ایالات متحده و بریتانیا در این زمان، مجازات برای جرم‌های سنگین بود. جایی که ساحره‌ها و جادوگران مجرم در بریتانیا به آزکابان فرستاده می‌شدند، اما بدترین مجرمان آمریکایی اعدام می‌شدند.

در دهه ۱۹۲۰ رئیس ماکوزا سرافینا پیکوری^{۳۱} اهل ساوانا بود. ریاست بخش اجرای قوانین جادویی بر عهده پرسپوال گریوز^{۳۲}، یکی از نوادگان خوشنام یکی از دوازده کارآگاه اولیه آمریکا بود.

WWW.DEMENTOR.IR

³¹ Seraphina Picquery

³² Percival Graves